

UPOKOJENEC

GLASILO DRUŠTVA DRŽAVNIH UPOKOJENCEV ZA DRAVSKO BANOVINO V LJUBLJANI

Št. 11.

Ljubljana, dne 25. novembra 1936.

Leto I.

Uredništvo in uprava: Miklošičeva cesta št. 22/II. Izhaja enkrat mesečno.

Vplačevanje upokojencev v uradniški pokojninski sklad

(Konec)

III.

Največje breme, ki ga je naložil uradniški zakon iz leta 1931., pa je, kakor smo že omenili, prispevanje v uradniški pokojninski fond, ki zadeva aktivne uradnike še v večji meri nego upokojence. Od aktivnih se namreč zahtevajo za uradniški pokojninski fond: 1) Prvomesečni prejemki vseh nameščencev, 2) prvomesečna razlika med novimi in dotedanji prejemki ob napredovanju, ter 3) mesečni prispevek v uradniški pokojninski sklad. Največja krivica pa je, kakor smo tudi že poudarjali, da morajo v ta sklad prispevati tudi že upokojeni nameščenci.

Ker se je v zadnjem času pobiral od posameznih upokojencev dodatni prispevek za uradniški pokojninski fond tudi od prejemkov, ki se niso vračunali v pokojnino, in so se nekateri pritožili na državni svet, ki je njihovim pritožbam ugodil, pozneje pa so se dajala pojasnila, da je postopanje finančnih oblastev pravilno, češ, da so osnova za prispevanje v uradniški pokojninski fond njih poslednji aktivni prejemki, moramo dodatno pojasniti, da zakon v § 136, tretji odstavek, v resnici določa kot osnovo poslednje aktivne prejemke, dostavlja pa „po katerih se jim je določila pokojnina“. Ta odstavek je v dotičnih pojasnilih izostal in zato bi se lahko napačno tolmačilo pojasnilo v škodo upokojencem.

Vlagatelj v uradniški pokojninski fond pridobi pravico do rodbinske pokojnine iz uradniškega pokojninskega fonda, če je vlagal najmanj pet let in je umrl kot vlagatelj fonda (§ 138). Rodbinska pokojnina se določa odstotno od prejemkov, na katere je vlagatelj prispeval do trenutka

smrti v uradniški pokojninski fond, in sicer s temi odstotki: Čez dovršenih pet let prispevanja za enega uživalca rodbinske pokojnine 25%, za dva 35%, za tri 45%, za štiri in več 55%. Čez dovršenih deset let vlaganja se zvišujejo ti odstotki za 5%; za vsako nadaljnje leto preko deset let pa se zvišujejo za 1%, samo, da ne sme biti rodbinska pokojnina večja za enega uživalca od 55%, za dva od 65%, za tri od 75%, za štiri in več pa od 85% (§ 139).

Če primerjamo te nastavke iz zakona v letu 1931. z določili o rodbinskih pokojninah v zakonu iz leta 1923., vidimo, da se skoro v ničemer ne razlikujejo, da torej zakon iz leta 1931. ne pomeni skoro nikakega izboljšanja in nikake nove pridobitve za upokojence, temveč, da je prinesel upokojencem samo veliko breme prispevanja v uradniški pokojninski fond. Razlika je v resnici neznatna: po starem zakonu je en uživalec rodbinske pokojnine prejel 50% upokojenčeve pokojnine, po novem zakonu pa jo lahko prejme 55%, in za teh borih 5% morajo upokojenci plačevati tako znatne prispevke v pokojninski fond, ki niso v nikakem razmerju s pridobitvijo po novem zakonu. Še eno ugodnost je sicer prinesel novi zakon, to je, da hčerke upokojenca prejemajo po njegovi smrti rodbinsko pokojnino do svoje omožitve, dočim so jo prej prejemale samo do svoje polnoletnosti, kakor je to sedaj določeno za sinove. Ne bili bi pravični, ako ne bi priznali, da je to socialno določilo najlepša in najplemenitejša novost uradniškega zakona iz l. 1931. in da so zanjo hvaležni vsi upokojenci. Marsikdo bo lažje zatisnil svoje trudne oči, ker

bo vedel, da njegova hčerka ne ostane brez pomoči.

Zanimivo je tudi določilo § 140, drugi odstavek, ki pravi: „Do povračila vlogov nima pravice vlagatelj, ki mu je prestala služba pred dovršenimi petimi leti vlaganja; obdrži pa pravico, da se mu šteje, če iznova vstopi v državno službo, čas prejšnjega vlaganja za rodbinsko pokojnino. Pač pa ima po § 141 rodbina pravico do povračila vseh vplačanih vlogov, če umre vlagatelj pred dovršenimi petimi leti vlaganja, razen če so se uslužbencu, ki je izgubil pravico vlaganja, vlogi vrnili, dokler je bil še živ.“

To so torej glavna določila uradniškega zakona iz leta 1931., ki se tičejo upokojencev. Kakor se vidi iz omenjenih mest, je ta zakon prinesel državnim nameščencem in upokojencem skoro v vseh točkah poslabšanje nasproti prejšnjemu zakonu, poleg tega pa jim je naložil ogromna bremena, tako da smatramo, da bi bilo nujno potrebno uradniški zakon iz leta 1931. temeljito izpremeniti, zlasti glede določil, o katerih smo govorili v tem članku.

Na vsak način pa je nesmiselno in krivično določilo § 135, da morajo v uradniški pokojninski fond prispevati **tudi uslužbenci, ki so v pokoju**, in upravičeno vzbuja to določilo pri nas in drugod veliko začudenje, pa tudi nevoljo zaradi storjene krivice. Zato je upravičeno prizadevanje in stremljenje vseh banovinskih društev državnih upokojencev, da se v § 135 uradniškega zakona iz leta 1931. črtajo zadnje tri besede stavka, ki se glasi: „prav to velja tudi za uslužbenca, ki so na razpoložanju — **ali v pokoju**“. Mirotvali ne bomo dotlej, dokler ne dosežemo, da se ta nesmisel iz zakona črta in da se upokojencem storjena krivica popravi!

Društvena kronika

V izplačevanje pokojnin prihaja red!

V mesecu novembru so se pokojnine izplačale že v prvi polovici meseca, ne pa, kakor se je to zgodilo v zadnjih mesecih, šele koncem meseca. Čigava je ta zasluga, ne bomo preiskovali: ugotavljamo samo, da so v resnici razni faktorji: tako društva upokojencev, časopisi, oblastva in nenajmanjše tudi naši senatorji in poslanci storili svojo dolžnost in tako je ranije izplačilo pokojnin uspeh vseh teh skupnih prizadevanj. Upamo, da se bodo razmere še dalje izboljšale, tako da smemo pričakovati v bodoče izplačilo pokojnin vsaj v prvih dneh vsakega meseca. Vsem pa, ki so kaj pripomogli k temu, bodi izrečena najiskrenejša zahvala v imenu vseh naših članov!

Posredovanje naše delegacije v Beogradu.

Kakor smo napovedali že v prejšnji številki „Upokojenca“ z dne 23. oktobra 1936., se je odpravila delegacija zastopnikov raznih društev upokojencev koncem meseca oktobra v Beograd. Zastopali so: Društvo upokojencev Savske banovine g. podpolkovnik Jambrec Zvonko, podpredsednik društva; Udruženje državnih upokojencev Primorske banovine g. profesor Barbeti, podpredsednik društva; Društvo upokojencev Vrbaske banovine predsednik g. Mijušković; Udruženje upokojencev Dunavske banovine g. Vaso Vukašinović, stalni pooblaščenec tega društva; Društvo državnih upokojencev za Dravsko banovino v Ljubljani njegov predsednik dr. Ivan Vrtačnik.

Zastopnik društva državnih upokojencev Savske banovine je po danem pooblastilu obenem zastopal: Društvo upokojencev Drinske banovine, Društvo jugoslovanskih upokojencev v Mariboru in Savez državnih in samoupravnih upokojencev Primorske banovine.

Delegati so se sestali dne 26. oktobra v Beogradu v hotelu „Slaviji“ ob 9. uri zjutraj. Prvo delo delegatov je bilo, da so še enkrat pregledali vse predstavitve in spomenice, in ko so ugotovili, da so točno sestavljene, kakor so jih bili sprejeli na predkonferenci v Zagrebu, so jih podpisali in jih opremili z društvenimi štampiljkami.

Izročile so se naslednje predstavitve:

1. O upokojevanju državnih uslužbencev;
2. o tolmačenju predpisa v čl. 11. uredbe o osebnih in rodbinskih dokladah

državnih upokojencev z dne 19. 9. 1935, št. 37.600/I glede oseb, ki prejema milostne oskrbnine, življenske rente itd.

3. o eventualni reaktivaciji državnih upokojencev;

4. o pokojnini in davku na pokojninske prejemke;

5. o šolnini in banovinski davščini;

6. prošnja za odpravo plačevanja kuluka;

7. o izpremembi in dopolnitvi uredbe o osebni in rodbinski dokladi državnim upokojencem;

8. o izpremembi in dopolnitvi §§ 94. in 264. zakona o uradnikih z dne 31. 3. 1931 in § 245. zakona o izvršbi in zavarovanju z dne 8. 7. 1930.

9. o popravkih protizakonitih pokojnin.

Drugi dan (27. 10.) je delegacijo sprejel g. minister za trgovino in industrijo dr. Vrbanić, kateremu so delegatje izročili svoje pismene predstavitve. Nato je delegacija posetila senat, kjer jo je sprejel tajnik senata dr. Angjelinović, ki je izrazil svoje sočutje kot upokojenec in obljubil svojo podporo. V finančnem ministertvu je izjavil šef kabineta, da minister ne sprejema, dokler dela na budžetu. Popoldne istega dne se je delegacija napotila v skupščino, kjer pa je našla samo tajnika kluba JRZ. Zvečer tega dne je sprejel deputacijo g. minister dr. Krek, ki je ljubeznivo posredoval, da bi delegate sprejel g. minister financ. Šef kabineta fin. ministertva ni mogel obljubiti ničesar pozitivnega, pač pa je priporočal, naj delegacija poskusi drugi dan v ministertvu financ, ali jo bo mogel sprejeti g. minister financ.

Tretji dan je delegacija posetila prometno ministertvo; sprejel jo je namestnik generalnega direktorja državnih železnic, ki je obljubil, da predloži izročene spomenice g. ministru. Nato je delegacija ponovno posredovala v senatu, kjer jo je sprejel senator dr. Kramer kot član finančnega odbora, ter v skupščini, ne da bi se ji posrečilo priti tukaj v dotiko s kakim vplivnim reprezentantom. V ministertvu financ je sprejel delegacijo načelnik splošnega oddelka, ki je obljubil predložiti spomenice g. ministru, minister sam jih ni sprejel. Delegacija je nadalje intervenirala v ministertvu pravde; sprejel jo je načelnik zakonodajnega oddelka, ki je obljubil svojo podporo glede spomenice, ki se tiče ministertva pravde. Zvečer tega dne je sprejel delegate notranji minister in zastopnik ministrskega predsednika g. dr. Korošec. Podrobno se je zanimal za težnje upoko-

jencev, obljubil vso svojo pomoč, kar je tudi takoj dejansko dokazal s tem, da je izposloval sprejem delegacije pri g. ministru financ, kar bi se brez njegove pomoči najbrže ne bilo dalo doseči.

Četrti dan so delegatje intervenirali najprej v ministertvu za gradnje zaradi odprave kuluka, potem so skušali priti v stik s predsedstvom skupščine in senata, kar se pa, žal, ni posrečilo. Opoldne je delegate sprejel g. minister financ. G. minister je delegaciji med drugim dal tudi naslednje obljube:

1. Da je že sedaj izdal potrebna navodila finančnim direkcijam, da morajo že v mesecu novembru t. l. potruditi se za rednejše izplačilo pokojnin upokojencem, in da bo v bodoče ukrenil vse potrebno, da se ustali izplačilo pokojnin začetkom vsakega meseca.

2. Da bo proučil vse izročene predstavitve in jih uvaževal, kolikor mu bodo dopuščala sredstva, ki so mu na razpolaganje.

3. Da si bo prizadeval, da se že sedaj najdejo denarna sredstva, da bi se mogle vse plače in pokojnine povišati za 5% in da bo ta povišica prišla že v prihodnji proračun za leto 1937/1938.

4. Da mu je osebno dobro znano, da so cene vseh življenjskih potrebščin porasle, toda on misli, da bo ta porast le kratkega prehodnega značaja. Ako bi se pa povišane cene ustalile, se bode vse ukrenilo, da se uradništvu in upokojencem pomore.

Te izjave g. ministra financ nam dajejo trdno upanje, da trud naših delegatov ni bil zaman in da se bližajo upokojencem lepši in jasnejši dnevi. Saj so nam besede g. ministra financ dokaz, da merodajni faktorji uvidevajo in priznavajo upravičenost naših pritožb in želji, da ne vidijo več v nas nadležnih kverulantov, temveč da spoznavajo, da so naša stremjenja in naše prošnje skromne, ponižne in osnovane na resničnem dejanskem položaju, ki je postal nevzdržen in nas je prisilil, da damo duška svoji stiski in bedi.

Trud naših delegatov bo vedel ceniti samo tisti, ki je že kdaj v enakih poslih romal v Beogradu iz ministertva v ministertvo, kjer je treba večkrat čakati ure in ure, preden pride deputacija na vrsto, in tako gine dragoceni čas, živci pa so v trajni napetosti. Zato moramo biti delegaciji hvaležni za vse njene napore in uspehe, hvaležni pa tudi našima gg. ministroma, ki sta delegaciji v mnogem oziru olajšala delo.

Naše poročilo pa bi ne bilo točno, ako bi kar molčé prešli kuriozno dejstvo, da je Društvo državnih upokojencev v Mariboru, ki zaradi stroškov ni poslalo svojega zastopnika v delegacijo, pooblastilo s svojim zastopstvom — Društvo državnih in samoupravnih upokojencev **Savske banovine v Zagrebu** — ne pa — Bog varuj! — Društva državnih upokojencev za Dravsko banovino v Ljubljani. To namreč ne bi bilo v stilu Mariborskih gospodov, če bi se ne bilo pokazalo, da Slovenci tudi v takih vprašanjih ne znamo enotno nastopati, in če bi naši bratje na jugu ne videli, da v Mariboru še vedno kuhajo

svojo posebno juhco. Ali ne bi bila — recimo — vztrajnost in doslednost mariborskih gospodov vredna boljšega predmeta? Sicer pa prepuščamo sodbo o tem ravnanju našim članom in članom mariborskega društva.

Pripomba.

V zadnjem trenutku smo dobili iz avtentičnega vira sporočilo, da se bodo odselej izplačevale pokojnine vsak mesec do najkeseje p e t e g a in da je dal g. finančni minister potrebna sredstva finančnim direkcijam na razpolago.

Posvetovalnica — informacije

Državnim upokojencem in upokojenkam v Škofji Loki

Ker je od 15. 8. t. l. Škofja Loka sedež sreza, je prišlo s tem mesto v II. draginjski razred. Doklada po II. draginjskem razredu je uradno že predpisana vsem v Škofji Loki bivajočim upokojencem in upokojenkam z veljavnostjo od 1. 9. 1936. dalje. Razlika za september 1936. se je najbrže izplačala hkratu s prejemki za oktober 1936.

Železniške legitimacije za leto 1937.

Vozne olajšave za državne upokojence.

Na podstavi občega pravilnika o voznih in prevoznih ugodnostih z dne 4. julija 1936 imajo državni upokojenci in njih rodbinski člani popust 50% redne voznine 24 krat na leto.

Za rodbinske člane se smatrajo:

1. zakonska žena,
2. zakonski otroci, in sicer sinovi do polnoletnosti, hčere pa dokler jih roditelji vzdržujejo, najdalje pa do omožitve, torej tudi po polnoletnosti.
3. vdova in otroci, dokler prejemajo pokojnino.

Žena in otroci imajo pravico do vozne olajšave le, če živé z upokojencem v rodbinski zajednici.

Nove železniške legitimacije z veljavnostjo za pet (5) koledarskih let izdaja direkcija državnih železnic na posredovanje urada, ki likvidira prejemke upokojencu,* in sicer proti plačilu stroškov 20 Din za vsako legitimacijo.

* Urad, ki izplačuje prejemke, je torej v največ primerih finančna direkcija dravske banovine v Ljubljani, pri nekaterih pa tudi banska uprava, poštna ali železniška direkcija.

Veljavnost legitimacij za naslednja koledarska leta podaljšuje urad, ki izplačuje prejemke*. Za vsako podaljšanje in za vsako legitimacijo se plača 2 Din za nabavo železniške znamke, ki se nalepi v legitimaciji za dotično leto.

Za leto, v katerem je legitimacija izdana, se veljavnost ne podaljšuje. Legitimacije, ki niso izdane ali podaljšane v letu, za katero se uporabljajo, nimajo nobene veljave za izkoriščanje vozne olajšave.

Dosedanje železniške legitimacije, katerih veljavnost še ni iztekla, se podaljšajo do zamenjave z novo legitimacijo, toda najdalje do 31. decembra 1937. Za podaljšanje teh legitimacij se mora predložiti uradu, ki izplačuje prejemke,* **v gotovini 4 Din**, in sicer 2 Din za nabavo novega kupona in 2 Din za železniško znamko. Kuponi iz leta 1936. za leto 1937. niso veljavni.

Železniško znamko lahko vsak sam kupi pri blagajni železniške postaje in jo hkrati z legitimacijo predloži **nenalepljeno uradu**, ki je upravičen podaljševati legitimacije.* Poslati pa mora tudi 2 Din za kupon.

Kdor je že izrabil vse vožnje za leto 1936. ali jih pa sploh ne namerava izrabiti, naj takoj predloži uradu, ki mu izplačuje pokojnino,* železniško legitimacijo z odgovarjajočim zneskom v gotovini, da se pravočasno podaljša. Predložene pisemske znamke in kolkí se bodo upokojencem vračali, ker jih urad ne more uporabiti.

Za leto 1937. podaljšane stare in tudi naročene nove železniške legitimacije se razpošljejo ali osebno izročé šele po 1. januarju 1937.

Če kdo legitimacijo izgubi, pa želi dobiti novo, mora javiti uradu, ki mu likvi-

dira pokojnino* in priložiti 50 Din za stroške, da se legitimacija proglasi za neveljavno. Šele potem sme prositi za novo.

K tem splošnim navodilom opozarjamo svoje člane še na naslednje:

1. Železniške legitimacije se morajo torej predložiti v največ primerih finančni direkciji v Ljubljani. Kdor pa dobiva pokojnino od banske uprave, pa tej ali poštni direkciji ali pa železniški.

2. Upokojenci, ki so v posesti legitimacij, katerih veljavnost še ni iztekla, predložijo te legitimacije v svrhu podaljšanja, t. j. opreme z novim kuponom za 24 voženj. Poslati morajo **v gotovini** znesek 4 Din za nabavo tega novega kupona in za železniško znamko. Kdor pa kupi sam železniško znamko pri blagajni kake železniške postaje, jo **nenalepljeno** predloži z legitimacijo vred nakazujočemu uradu in pošlje mesto 4 Din samo 2 Din.

Ta znesek (4 oz. 2 Din) mora torej ali osebno izročiti temu uradu ali nakazati po poštni nakaznici ali pa po položnici, ki jo lahko kupi pri vsaki poštni upravi, samo da jo mora še izpolniti s številko ček. konta prejemke nakazujočega urada (**n. pr. finančne direkcije št. 10.011**).

3. Upokojenci, ki imajo legitimacije, katerih veljavnost poteče z letošnjim letom (izstavljene torej v l. 1932!), si morajo nabaviti **nove legitimacije za nadaljno petletno dobo.**

Ti morajo predložiti staro legitimacijo in poslati **20 Din v gotovini** za vsako legitimacijo nakazujočemu uradu. Če je slika v stari legitimaciji še uporabna, se bo slika uporabila za novo legitimacijo, kar se naj navede. Če pa slika ni več uporabna, jo lahko vsak odvzame iz legitimacije ter predloži staro legitimacijo brez slike, pridejati pa mora novo sliko v velikosti 6/10 cm.

4. V Ljubljani in v okolici stanujoči člani naj torej osebno izročijo svoje legitimacije finančni direkciji (oz. prejemke nakazujočemu uradu).

Poverjeniki v drugih krajih naj po možnosti po teh navodilih pošljejo legitimacije skupno za svoje člane ali vsaj za več skupaj s primernim izkazom (seznamom), ki vsebuje vsa imena prosilcev.

Kjer ni poverjenikov, naj predložijo posamezniki — ali v svrhu zmanjšanja poštne — več članov skupaj svoje legitimacije.

Dopis oz. seznam, s katerim se pošljejo legitimacije, je takse prost.

Prosimo vse člane, da naj ne pošiljajo svojih legitimacij na **d r u š t v o**, ker si s

tem ničesar ne prihranijo na poštnini in nič prej ne dobijo vrnjene podaljšane oz. nove legitimacije, pač pa morebiti kesneje. Društvu je pa prihranjeno nepotrebno in

zelo zamudno delo, med tem ko je članom pač vseeno, če pošljejo legitimacije neposredno finančni direkciji (pokojnine nakujujočemu uradu). **Poštnina je ista.**

Razgled

Gospod senator minister Ivan Hribar za upokojence.

Na seji senata dne 20. oktobra t. l., kateri je predsedoval kot starostni predsednik gospod senator minister Ivan Hribar, je v svojem pomembnem uvodnem govoru izpregovoril tudi naslednje besede: „Pri tej priliki pa si dovoljujem obrniti pozornost g. predsednika vlade še na eno stvar. Ker se je tako pohvalno spomnil naših dobrih kmetovalcev, naj pokaže isto tako naklonjenost našim vrlim uradnikom in naj bode usmiljen nasproti ubogim upokojencem, ter odredi, da se že v bodočem državnem proračunu vstavijo zopet prejemki, kakršne so prejeli pred zadnjim znižanjem, ki jih je tako neusmiljeno zadelo in ki je mnogo rodbin spravilo v obup. Pri tem ne morem molčé iti preko okolnosti, da se pokojnine izza nekaj časa izplačujejo šele proti koncu meseca. Ako so se pred tem mogle izplačevati pravilno v začetku meseca, ne vidim razloga, zakaj bi se ne mogle tudi pod sedanjo vlado. Gospodu ministru financ ni bilo treba drugega, nego da dotičnim svojim organom ukaže pravočasno likvidacijo izplačil.“

Na prvi pogled morda zgleda, da to vprašanje ni tako važno, da bi bilo vredno ustavljati se na njem. Tako mnenje bi bilo pogrešno; zaradi takega nepravočasnega izplačevanja pokojnin so bili mnogi upokojenci primorani, da so jemali hrano in druge predmete vsakdanje potrebe na upanje. To je imelo slabo posledico, da so prišli v roke oderuhom, ker je na dlani, da se jim je vse dražje zaračunalo. Ker se to ponavlja od meseca do meseca, si morete predstavljati, kakšno materialno škodo trpijo, zlasti mali upokojenci, katerih sta vsaj dve tretjini. Zato posebej opozarjam na to krivico gospoda predsednika vlade z nado, da se s svojo priznano energijo pobriga za remeduro.“

To so bile moške besede na pravem mestu in gospod senator minister Ivan Hribar zasluži zato najtoplejšo zahvalo vseh upokojencev.

Naši upokojenci v inozemstvu

se bridko pritožujejo zaradi nerednega izplačevanja pokojnine, ki jo prejemaajo baje včasih šele

po več mesecih, in prosijo, da bi dobivali pokojnino izplačano naravnost po pošti, kakor jo dobivajo češkoslovaški upokojenci v inozemstvu.

Naši novi člani

Popravi!

1. V 5. številki „Upokojenca“ je popraviti ime novega člana, navedenega pod tek. št. 76 g. nadučitelja Jakoba Žabre pravilno v „Žebre“.

2. V 10. številki pod tek. št. 432 se mora glasiti zvanje in bivališče novega člana g. Pahorja Franceta pravilno: upok. železničar, Apače 33, p. Sv. Lovrenc na Dravskem polju.

3. V isti številki pod tek. št. 425 bivališče novega člana g. Pogačnika Kajetana pravilno v „Kamniku“ namesto v Mariboru.

Do konca marca so pristopili:

- 488. Šnajda Vekoslav, kapetan I. kl., Št. III v Slov. goricah.
- 489. Šumi Franc, pošt. tel. uradnik v Kranju.
- 490. Tejkal Ivo, profesor v Ljubljani.
- 491. Turk Bogomir, pregl. fin. kontrole v Kočevju.
- 492. Trošt Franc, učitelj v Ljubljani.
- 493. Tofant Franc, davč. izterjevalec, Sv. Jurij ob juž. žel.
- 494. Trček Jakob, zvaničnik v Ljubljani.
- 495. Toplak Jakob, predsednik okr. sodišča v Mariboru.
- 496. Tomšič Ivan, žel. zvaničnik v Sp. Kašlju.
- 497. Tomažič Alojzij, pošt. upravnik v Ljubljani.
- 498. Uranič Ferdo, jet. paznik v Ljubljani.
- 499. Vilč Josip, žel. zvaničnik, Koroška Bela.
- 500. Vidmar Ivanka, učiteljica v Ljubljani.
- 501. Vrhunc Marija, vd. okol. nadzornika v Ljubljani.
- 502. Vovk Alojzija, vd. viš. sod. oficijala v Ljubljani.
- 503. Vrhunc Franica, učiteljica v Kočevju.
- 504. Volk Ivan, orož. stražmojster, Stožice.
- 505. Dr. Valjavec Ljudevit, fin. direktor v Ljubljani.
- 506. Voh Valentin, zvaničnik v Vuzenici.
- 507. Volk Franc, polic. stražnik v Mostah.
- 508. Viher Friderik, sreski načelnik v Mariboru.
- 509. Vaupotič Anton, davč. izvrševalec v Slovenski Bistrici.
- 510. Vrabl Janko, viš. davč. upravitelj v Ljubljani.
- 511. Vrbnjak Franja, pošt. uradnica v Hercegovcih.
- 512. Vončina Franc, zvaničnik v Šmihelu pri Novem mestu.
- 513. Vidovič Anton, orož. stražmojster v Ptuj.
- 514. Wruss Aleksandra, učiteljica, Slivnica pri Celju.
- 515. Wirrh Franc, vlakovodja, Velenje.
- 516. Windischer Marija, pošt. uradnica v Ljubljani.
- 517. Zlatnar Barbara, vd. munic. delavca, Kamnik.
- 518. Zupanc Ivan, žel. svetnik na Bledu.

Čutijo se užaliene in ponižane, ker imajo vtis, kakor da se jih smatra za neko vrsto zločincev, ker živé v inozemstvu. In vendar je toliko moralnih, rodbinskih in drugih razlogov, ki silijo koga, da mora živeti drugje. Saj ima vsak narod svoje rojake tudi v tujini. Čehi skrbijo za svoje „inozemce“, da dobijo točno 27. dne vsakega meseca iz Prage kupon, s katerim dvignejo potem prvega dne v mesecu svoj denar na pošti. Denar naših upokojencev hodi dolga in draga pota, dokler dosepe v roke upravičenemu prejemniku. Nujno potrebno je, da se uredi tudi to vprašanje, in naše društvo bo storilo potrebne korake za to.

- 519. Zelinka Eman, žel. uradnik v Radovljici.
- 520. Zule Peter, orož. narednik vodja v Domžalah.
- 521. Zagorjan Antonija, poštarica v Cerknici.
- 523. Zabovnik Ana, vd. okr. gozdarja na Polzeli.
- 523. Zima Ivan, žel. zvaničnik, Mošnje.
- 524. Zolgar Ana, vd. nadučitelja na Polzeli.
- 525. Žnidar Martin, žel. prog. uslužbenec, Bitnje.
- 526. Završnik Ivanka, pošt. uradnica v Ljubljani.
- 527. Železnik Jakob, drž. upokojenec v Rožni dolini.
- 528. Žagar Mijo, učitelj v Brežicah.
- 529. Žagar Ignac, orožnik v Ptuj.
- 530. Žigon Štefan, žel. uradnik v Litiji.
- 531. Žerjav Alojzij, žand. postajevodja, Rateče na Gorenjskem.

V času od 1. aprila do 31. oktobra t. l. so pristopili naslednji člani:

- 532. Amon Josip, orož. stražmojster v Brežicah.
- 533. Andolšek Franc, prog. uslužb., Boh. Bistrica.
- 534. Arneitz Jožef, drž. upok., Zg. Sv. Kungota.
- 535. Andrejka Viktor, polkovnik, Ljubljana.
- 536. Arh Ivan, usluž. državne železnice, Boh. Bistrica.
- 537. Andolšek Marta, učiteljica, Ljubljana.
- 538. Auer Marija, vdova po pripravn. fin. kontrole, Laško.
- 539. Bauman Julijana, vdova po pošt. oficijalu v Krčevini, Maribor.
- 540. Beguš Viktor, vlakovodja, Šmarje — Sap.
- 541. Bevec Anton, prometnik, Ljubljana-Vič.
- 542. Barle Konrad, šol. upravitelj, Metlika.
- 543. Bručko Ivan, podpreglednik fin. kontrole, Gorenje.
- 544. Benedek Feliks, načelnik drž. železnice, Ljubljana.
- 545. Bračič Friderika, žel. uradnica, Celje.
- 546. Bezljaj Ivan, višji tehnik, Ljubljana.
- 547. Dr. Bračič Friderik, višji sodni svetnik, Celje.
- 548. Bole Marija, vdova po car. kontrolorju, Brezovica pri Ljubljani. (Dalle prih.)

Listnica uredništva.

Gospa Högler Elizabeta v Škofji Loki: Odgovor najdete v današnji številki v oddelku „Informacije“.

Izdaja Društvo državnih upokojencev za Dravsko banovino v Ljubljani. Predstavnik dr. Ivan Vrtačnik. — Odgovorni urednik Anton Spendè. — Tisk J. Blasnik nasl., Univerzitetna tiskarna in litografija, d. d. v Ljubljani. Predstavnik L. Mikuš. — Vsi v Ljubljani.